

Земеделци, съюзявайте се!
В сдружаването и съюзяването е нашето спасение и сила.

Абонамент за година 25 лева.
Един брой 1 лв.

ЗЕМЛЕДЕЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционен комитет. — Излиза всяка седмица.

Орган на сдружениите земеделци в Плевенския окръг.

Скржни известия 20 лева
Годежни 25 лева
Венчални обявления 30 лева

ТАБСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:

На синдикати и кооперации по 40 стотинки на дума. На търговци, индустриски и други по 2 лев на квадратен сантиметър.

На съдебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общините и училищни н-ва по 70 ст. на дума.

Фонд „Земеделска Защита“.

От миналия брой 277 лева.

Дали доброволна помощ:

Народния представител Л. Радковски от Троян — 100 лв.; Общинският кмет на Желен, Б. ико-Трифонов — 30 лв.; Ради Андреев, сък.-бърник, Бъркак — 5 лв.; Иого Петков от Лесидрен — 100 лв.; Хр. В. Ионков от Лесидрен — 10 лв.; Георги В. Дичев — 5 лв.

От с. Осмо Калугерово, Ловешко:

Ал. Чонев — 10 лв.; Васил Ив. Калчев — 10 лв.; Гено Матев — 20 лв.; Гено Ср. Гецов — 5 лв.; Григор Ц. Илиев — 10 лв.; Дим. К. Кунчев — 5 лв.; Данчил Монев — 20 лв.; Данчил Ив. Венков — 5 лв.; Дионисий Монев — 5 лв.; Данчил Раденцов — 10 лв.; Ив. К. Комарова — 10 лв.; Ив. Ив. Тотев — 5 лв.; Кост. Чанев — 5 лв.; Кито Савов — 5 лв.; Любен Карапетров — 5 лв.; Моти Г. Конов — 5 лв.; Мито М. Гецов — 10 лв.; Начо Нацев — 5 лв.; Николай Г. Кацев — 5 лв.; Никола Петрованов — 5 лв.; Стефан А. Каиров — 5 лв.; Филип К. Банев — 5 лв.; Хр. Макаев — 5 лв.; Янко Ив. Кимов — 5 лв.

От село Новачени, Никополско:

Г. Консулов — 10 лв.; Христо Годев — 5 лв.; Пашун Маринчев — 5 лв.; Симен Костов — 5 лв.; Иван Панков — 5 лв.; Симеон Блажев — 15 лв.; Йордан Мануилов — 5 лв.; Алие Юсейнов — 5 лв.; Байрам Юсейнов — 5 лв.; Ламби Николчев — 10 лв.; Иван Михалски — 4 лв.; Йордан Иванчев — 5 лв.; Петко Трифонов — 15 лв.; Денчо Кацаров — 5 лв.; Тодор Димитров — 5 лв.; Лалю Кацаров — 10 лв.; Ср. Кръстев — 10 лв.; Дим. Минчев — 20 лв.; Милко Костов — 5 лв.; Лазар Иванов — 5 лв.; Иови Дончев — 2 лв.; Гично Нисторов — 2 лв.; Дим. Гачев — 2 лв.; Маринчо Дешков — 2 лв.; Тодор Костов — 2 лв.; Тодор Маранов — 2 лв.; Господин Игнатов — 2 лв.; Тодор Данков — 1 лв.

А всичко 886 лв.

Неспокойни Балкани.

Голямата война, в която участвува и България, се свърши преди четири години. Мир и спокойствие, обаче, до сега в Балканите не настапа. Надите, които населяват полуострова и в което число влиаме и ние българите, още не се успокоили. Те всички не са захвърлили пушките и сабите, за да заловят алото, чукът и иглата. На алканите кръв се лее и днес. Естествено е при това положение, че в България, която е средището на Балканския полуостров, същински още няма, макар всички сили на земеделското правителство да са насочени към България, откакто то е поело властта. И живеем още като през времирие, несигурни дали на третия ден няма пак да се даде бой. Главните опасности за размирия и войни идат вън и се дължат на лошия мир. С мирните договори, с които се начхратаха новите граници на държавите на Балканския полуостров, неможаха се умирят народите в тия държави, защото принципът на националностите бе потъркан. Държавите победители, които гори в съедините

и, от време на време се пренася и у нас. *И за два месеца вече, на два пъти на шите граници се изнасят от така наречените автономисти.* Нахълтвайки в нашите предели, те повличат със сила населението след себе си и завладяват нашите градове. Там те премахват нашите власти, и настаняват свои. Това са атентати срещу цялата на България. Тия отчаяни хора, прокудени от огнищата си, се осмеляват това, защото сме обезоръжени, а вай-главно, защото към подобни престъпни действия, те се наскрдчват от хората на блока. Тях подкупват със злато и им обещават, че като се събори земеделското правителство, което е за мир и сковор със съедините нам държави и дойдат те на власт, ще обявят войни за освобождението на Македония, Тракия и Добруджа... И така те ги подтикват да атентират към родината и да урохват предвожният съд престъпът на България. Преди месец те заеха Петричкия окръг, а днес Кюстендилския. От това цялата страна днес е в тревога. Тия блокаро-автономистки банди заплашват цялостта на България. Его защо правителството се вида принудено да иска помощ от народа за запазване целостта на отечеството. Бързо, но даден знак, оранжевата пеша и конна гвардия се мобилизира и заминава още вчера към заплашените български покрайници. Ние сме уверени, че тези банди няма да дочекат престигането на оранжевата гвардия, а ще се разбият, щом чуят, че тя иде да ги накаже. Но с това правителството не трябва да се задоволява. Върховни отечествени интереси изискват подобни опити да не се позаляват за бъдеща, защото те скъсто струват на България. Трябва да се вземат най-строги мерки за наказанието, както на подбудителите, така и на самите автономисти, за предателство и за посегателство на неговата цялост.

Участницието на хората на блока в делото на автономистите в Петричко и Кюстендилско, е неуспоримо. Земеделската власт не трябва да се спира пред нищо, за да ги застави да не предателстват. Това желает целият работен народ в страната. От самия факт, че сдружениите зе-

меделци с готовност масово от всякаде се стичат към София и заплашените краища, земеделското правителство трябва да почерпи кураж и да постави всякого на мястото му. Огнестрелните интереси са святы и трябва да се пазят като светии. Никому не трябва да се позволява да си играе с тях.

Повелителни народни интереси налагат още, неспособните чиновници, намиращи се на служби в крайграниците на Македония и Тракия окръзи, да се мащат веднага от там. Такива дразнят и предизвикват населението и създават недоволство в масите срещу самата централна власт. За бъдеще правителството трябва да праща в тия краища най-добрите чиновници и най-даровитите си администратори.

Не стане ли това злoto нещо се спре само до Кюстендил. Примерът на автономистите и блокарите е заразителен и може да се повтори и в други гранични окръзи. Балканите са неспокойни, а времената са тежки, та не трябва да се налива масло в огня и да се създават условия за бунтове. — Случилото се в Петричко и Кюстендилско не бива да се повтаря и другаде. Защото въпросът се касае за целостта на България и престижа на държавната власт. Не трябва и да се забравя, че министър-председателят се намира в Лозана, където пред Европейската конференция в тия град се мъчи да поправи поне от части злото, което постигна България и българското племе, след намислата ни в голямата световна война. А събитията от рода на сния в Петричко и Кюстендилско, са от естество напълно да компроментират неговите усилия.

Безспорно е, че положението е много тежко. И ние, като дрезните римляни се провикваме:

Чуйте, министри! Отечеството е в опасност!

В-к „Земеделска Защита“ излиза всяка седмица и печати всекакъв вид ОБЯВЛЕНИЯ на много ефтини цени.

Редакцията.

Селянино, помогни съм, за дати помогнеш и Бог.

Приемат се всекакъв вид обаждания на цени много умерени.

Поука от референдума.

Народната памет била къса. Той често разправят големите демагози и тириани, и черпят от това вдъхновение за пижлените си противонародни дела. Това положение, като че ли често се оправдава в страни с закъснела култура. В държави с напреднала култура и политическо възпитание, не само че паметта народна не е къса, но е и навременна. А често и тегилата, които народите прекарват не по своя собствена вина, учат ги да бдят и да наказват, когато им се отдае, своите убийци.

Българската буржуазия не само, че не изигра своята историческа роля, но през епохата на робството, скрита под скута на пет вековия азиатски властник, живееше на гърба на народа и чакаше да дойде освобождението от вън.

Българските чорбаджии от епохата на робството, както и сегащните, не пролеха капка кръв за народното дело. Онеzi, които напуснаха бащиното огнище, грабнаха байрака и пушката, и тръгнаха по гори и балкани с повикът: „смърт или свобода“, не беха чорбаджий, нито предатели, а истигски синове народни. Това беха: Левски, Караджата, Хаджи Димитър, Ботев и други много още светли имена от епохата на националното възраждане.

След освобождението, българската буржуазия, вместо да живее с конните и идеалите на народа и за народа, тръгна по пътя на бързото забогатяване и погромите и с това се отдалечи скърбно от народа. Търновската конституция, по която трябваше да се управлява новото княжество, скоро беше захвърлена на тавана на Народното Събрание. Всички партии до един, търгчата конституцията и народната воля, когато биваха на власт, а в опозиция се държаха за конституцията, като слепец за тогато си. Конституция, народ, ред, законност, правоосъдие, — всички тези благозвучни думи имаха значение в опозиция. — Поемаха ли властта, старите партии търгчаха конституцията и другите закони на страната на общо основание. Пътя, по който тръгнаха противонародните партии след освобождението, неминуемо трябваше да ги изведе на политическото бунище. Те измениха на народа и проиграха неговите идеали. Погубиха моралните устои на народа и го захвърлиха в икономическо робство.

Това беха, главно, причините, които създадоха и наложиха референдума. Народът, с своя колективен ум, съзана нуждата от референдума, като една необходимост за времето и затова решил да поиска малка сметка на старите партии за техната политика в миналото. Всички буржуази

